

BULGARIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
BULGARE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
BULGARO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)

Mardi 21 mai 2002 (après-midi)

Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

1(a)

Първа мома бе на село Кръстана. Напета мома. Никой нямаше очи като нея с пиявици вежди. Никой нямаше нейната равна снага, нейния глас на славей. Всичките момци бяха луди за нея... По хорã и седенки най-първа бе тя. Заискаха я от много места

5 момци, за кои би отишла с радост всяка мома. Ала никого не зърна Кръстана. Пък рече ли баща ѝ за някого, Кръстана оброни ниско глава, нищо няма да каже, сал затрепери кат лист. Че страшно нещо ставаше с нея: тя любеше турчин – напетия бег, Али-бег.

10 Като луда беше за него; от неговия поглед сърце ѝ примираше, свят ѝ се виеше, ала и цяла потръпваше, когато си смисляше, че турчин тя люби...

Баща ѝ и майка ѝ бяха набожни хора, набожна беше и тя... По цели ноци тя молеше Бога, със сълзи го молеше тя, дано отмахне Той дявола в нея, дано забрави тя красивия турчин...

15 Плака, бори се, ала всичко напусто: в борбата севдата ѝ, сякаш, повече се изостряше...

От Али-бега тя бягаше в страх – бягаше, кога го съзреше по пътя, или пък кога сърце ѝ догадаеше, че е нейде наблизу...

20 Всичко напусто... Той беше сявга в ума ѝ, в душата: тя го виждаше денем и нощем изправен пред нея да я гледа и гали с неговите черни очи, с неговия поглед премрежен...

В този поглед Кръстана прочете своята съдба; не ще се тя отърве – когато и да е, ще бъде тя негова... И при всичкия си страх, тя цяла примираше в сладко копнение...

25 Една вечер окъсна Кръстана на извора, заедно с две свои дружки. Дойдоха двама ергени, кои отколе я диреха. Поиска единият вода да напие от нейната стомна – тя не му даде... Поиска и другият – и нему не даде.

30 Зададе се красивият турчин – съзря го Кръстана – отдалеч го позна... Божур, като огън, опърли нейните бузи, сърцето ѝ лудо затупа, всичко потъна в мъгла и в тази мъгла бе сал той, към когото ламтеше тя цяла...

Али-бег право към нея отиде – поиска вода да напие от нейната стомна. Като в сън му я даде Кръстана... Бавно той

35 стомната взима, втопил огнен си поглед в нейните плахи очи...

В цялото село вест се понесе: Кръстана турчин залюби. Научи таз вест Кръстанин баща... Започнаха тежки Кръстанини мъки: и биха я до смърт, и в зимник затваряха, и хляб ѝ не даваха... Всичко кротко Кръстана понасяше. А кога баща ѝ със сълзи от

40 жалба към нея попиташе:

– Любиш ли го още?

– Любя го... – отвръщаше тя.

Откъс от Ана Карима, Али-беговица (1894)

Опишете как е представена в този откъс Кръстана.

Какви мисли и чувства терзаят девойката и защо? Каква е нейната дилема? Как описва авторът вътрешния конфликт на Кръстана?

Как е описана драмата, пред която е изправено семейството на Кръстана?

Коментирайте стилистичните средства, използвани в този откъс.

1 (b)

ЖЕНАТА

Ти носиш, раждаш и кърмиш живота земен
с телото си, духа си и сърцето пълно,
но пътя ти през него често е засенен
и ти изчезваш — сянка, в сенките погълната.

5 Зад всяка вдъхновена мисъл, подвиг, тайна,
зад всяко зло, добро, позор, самоотреченост
е твоят образ скрит — невидим и незнаен —
единен, многолик и мигновен, и вечен.

10 Ти имаш много имена: едни прекрасни —
те твоето чело златят като корона,
а други — черни пламъци — димят, не гаснат
и твоя свеж венец съсухрят и оронят.

15 Едно е само неотменно свято
и грее като нимба с вечен пламък —
започва и завършва с него на земята
животът. — Първата и сетня дума: — Мамо.

Елисавета Багряна, Мост (1937)

Определете основната тема на това стихотворение.

Как е описана *жената* в това стихотворение? Как е поднесен нейният образ?

Кое е най-силното чувство в това стихотворение?

Анализирайте стилистичните средства, използвани в това стихотворение.
